Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

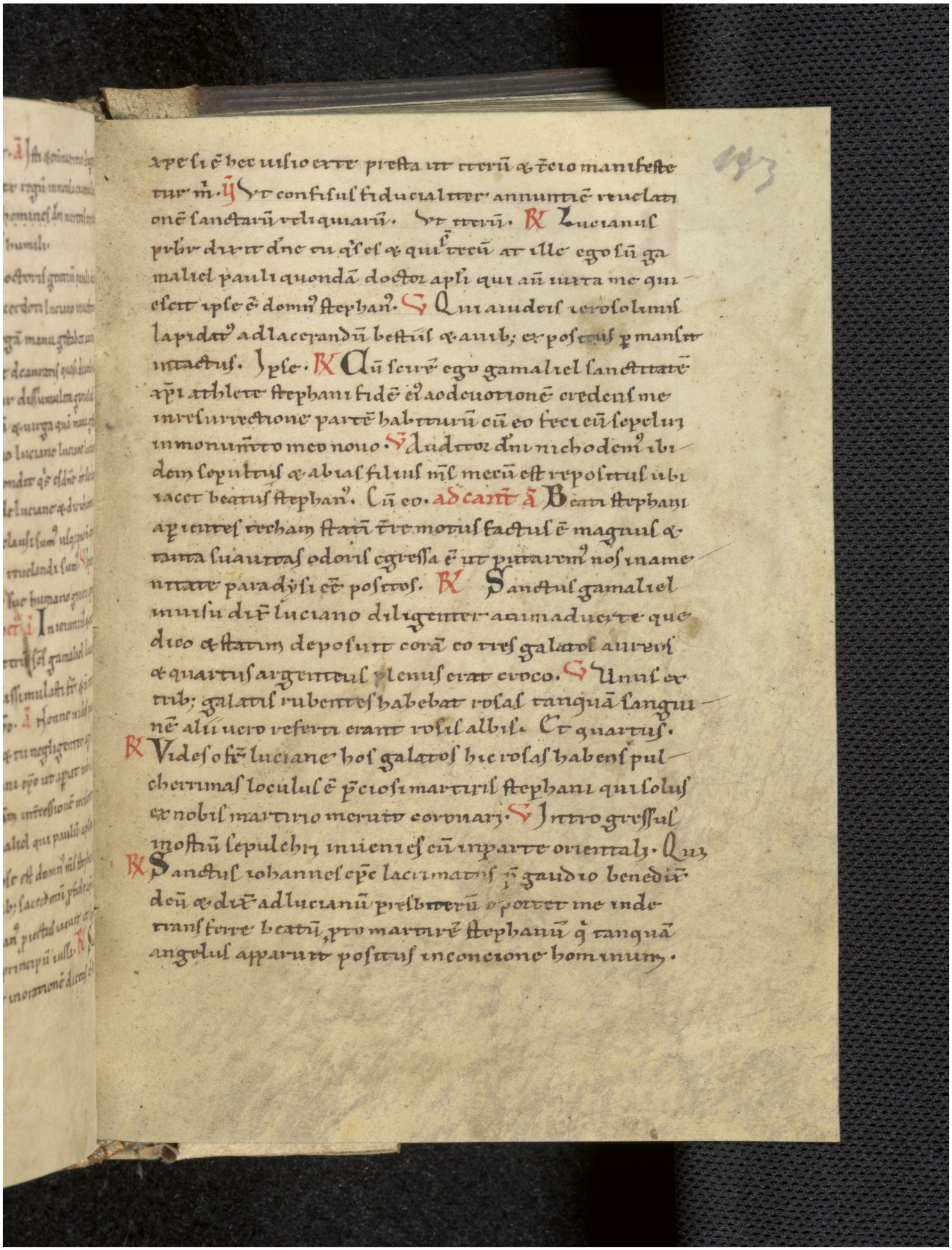

apeli ē bee uisio erat prestita ut ueru & ceio manifeste
tur m. ij Vt confisus fiducialiter annuntiē reuelati
onē sanctarū reliquiarū. Vt ueru. ℟ Lucianus
prbr dixit dne cu qs es & qui ueru ar ille ego sū ga
maliel pauli quondā doctor apli qui aū iuxta me qui
eset ipse ē domn stephan. ℣ Qui audens ierosolimis
lapidar adlacerandū bestiis & auib; ex postea p mansit
intactus. Ipse. ℟ Qū seire ego gamaliel sanctitatē
ap̄i athlete stephani fidē ei ac devotionē credens me
in resurrectione partē habiturū cū eo feci eū sepeliri
in monumento meo nouo. ℣ Audiens dn nichodem ibi
dem sepultus & abias filius mis meru est repositus ubi
iacet beatus stephan. Cū eo. ad cant ā Beati stephani
apiciens ecclam stati tit motus factus ē magnus &
tanta suauitas odoris egressa ē ut putarem nos iname
nitate paradysi ēt positos. ℟ Sanctus gamaliel
mirsu dix luciano diligenter animaducite que
dico & statim deposuit coram eo tres galatos aureos
& quartus argenteus plenus erat croco. ℣ Unus ex
tib; galatus rubentes habebat rosas tanquā sangui
nē alii uero referti erant rosis albis. Et quartus.
℟ Videso fi luciane hos galatos hic rosas habens pul
cherrimas loculus ē p̄ciosi martiris stephani qui solus
ex nobis martirio meruit coronari. ℣ Intro gressus
in ostiū sepulchri inuenies eū in parte orientali. Qui
℟ Sanctus iohannes epc lacrimatus p gaudio benedix
deū & dix ad lucianū presbiterū ut posset me inde
transferre beatū, pro martire stephanū q̄ tanquā
angelus apparuit positus in concione hominum.